

Прије неколико дана имао сам прилику да гостујем у емисији Пресинг, Радио телевизије Републике Српске, посвећеној теми (зло)употребе термина геноцид. С обзиром на то да се радило о панел дискусији на једну крајње осјетљиву тему, многе су ствари морале остати недоречене, усљед чега осјетим потребу да у писаном тексту додам оно што није било могуће елаборирати у ТВ форми емисије.

Наиме, свједоци смо да се у последњих неколико дана заоштрава једно вријеме помало запостављена тема тезе о „геноцидној творевини“. Како из сарајевске централе, и сада већ антологијске тематске емисије „60 минута“, тако и из истурених централа попут смијешног човјека Николаидиса, или мање смијешног али злочастог дечка Чеде Јовановића, стижу нам опет подјећања да смо ми у Републици Српској чудовишта зла, генетски усмјерена ка масакрирању својих недужних комшија.

У извјесном смислу ове пароле представљају једну од нус-посљедица нездравих тенденција започетих након пада „априлског пакета“ и избора 2006. год. Оне забрињавају јер злокобно подјећају на реторике са почетка 90-их. Међутим, још више забрињава координисаност појављивања ових теза, која допушта да се запитамо да ли иза њих стоји нешто озбиљније. Јер, док је Николаидис један пуки дилетант, о чему најбоље свједочи сам његов текст, Чеда Јовановић, иако лидер једне минорне странке, прекаљени је политичар (и подузетник), који у синтези са редакцијом „60 минута“ свакако може представљати фактор једног ширег акционог плана. У први мах помислили смо да ови напади на Републику Српску имају функцију одвраћања фокуса са срамног игнорисања страдања српских цивила и војника у случајевима попут „Тузланске колоне“ или „Добровољачке“. Било је јасно да ће скандал око обуставе случаја „Добровољачка“ изазвати оправдан револт у Републици Српској, и да ће бијес и јавности и политичких елита бити каналисан ка Суду и Тужилаштву БиХ.

Подсјећање из Сарајева да је Српска „политички монструм“ (Николаидис) настао „на политици крви и тла“ (Шеки Радончић), у овом контексту требало би да обезбједи противтежу и релаксира положај Суда и Тужилаштва.

Инструментализација сребреничке трагедије

Пише: Александар Савановић
среда, 01 фебруар 2012 17:00

